

HAKİMİYYET - 14 -

Antakya hikâyesi delil olamaz:

Bazı çevrelerde; hususiyile partici çevrelerde ve bazı Kur'an kurslarında - denize düşen yılanı sarılır- kabilinden Yasin, 13. ve müteakib ayet-i kerime'lerin tefsirinde geçen „Şem'un“ hikâyesini bazı tefsir kitapları almıştır. Ve işte bu hikâyeyi aynı zamanda bazı şeyhler ve müridler, kendilerine mesned ve delil alarak, „Biz de ümmetin maslahatı bahis mevzuu olduğu takdirde puta tapar, haç bağlar, papaz kıyafeti giyer, Anıtkabir'e gidip saygı duruşu yapar, parti kurar, sandık başına gider, partiye oy verir, meclis kürsüsünde Şeriat'ı reddeden anayasayı, Atatürk ilke ve inkılablarını... koruyacağıma yemin eder, Şeriat'ı reddedenler meclis sıralarında oturur, haşr ve neşroluruz. Ve bütün bunlar bizim için caizdir...“ derler.

Deliller:

İşte; Yasin Suresi'nin mezkur ayetlerinin bazı tefsir kitaplarında geçen hikâye; Şem'un hikâyesi! İşte bu hikâyede Hz. İsa, Antakya ehalesine önce iki elçi göndermişti. Onlar bunları kabul edip iman edecekleri yerde hapsetmişlerdir. Üçüncü olarak gelen elçi kendisini belli etmeden önce melikin çevresine kendisini kabul ettirir, sonra da melik tarafından kabul görür ve onun dinindenmiş gibi davranır; melikle birlikte puthaneye gider, putlara tapar. Ve böylece melike söz geçirdiğinden sözü hapisanedeki iki elçiye getirir ve onların dinlenmesini melike teklif eder ve nihayet elçiler, ölüyü diriltme suretiyle mucizelerini gösterirler. Artık bu vaziyet karşısında melik ve etrafının aldıkları tavır ihtilafıdır.

Bazı tefsirlerde iman ettikleri ve bazı tefsirlerde de kabul etmedikleri kayıtlıdır. Hikâyenin özeti bu!..

Kıssanın tahlil ve tenkidi:

1- Hikâye ihtilaflarla doludur; başlangıcı da ihtilaflı, neticesi de ihtilaflı. Şöyle ki:

a) Gelen elçiler, doğrudan doğruya Allah tarafından gönderilen Peygamber mi?

b) Yoksa Hz. İsa'nın gönderdiği resuller mi?

2- Hangi şık olursa olsun, Peygamberler'in putlara taptıkları caiz ve sabit midir? Delil ve kaynağını göstermeleri gerekir. Peygamberler'in mâsum olduklarına ve elçilerinin de hususiyile tebliğ devirlerinde taviz vermediklerine göre, evet deyip delil ve kaynak göstermek mümkün değildir.

3- „Kâfirun“ Suresi'nin beyanına tamamen aykırıdır.

4- İslam, taviz verme kapısını tamamıyla kapatmıştır;

5- Bizden öncekilerin Şeriat'leri bizim için de Şeriat'tir, eğer Allah ve Resulü (s.a.v.) reddetmeksizin anlattıkları takdirde. Bu hikâye ayette ve sahih senetli sünnette geçmediğine göre muteber değildir.

6- Ve netice itibariyle diyebiliriz ki; mesele itikadî bir meseledir; imanı ilgilendirmektedir. Dolayısıyla kesin delil isteriz. Mezkur kıssayı hangi zaviyeden ele alırsanız alın kesin delil olması şöyle dursun, zan bile ifade etmez! Belki de İsrailiyyat cinsi bir hikâyedir.

6- Yasin-i Şerif ayetlerini tahlil ettiğiniz zaman, mezkur kıssayı destekliyen bir emare ve bir işaret bulamazsınız. İşte ayetlerin mealı:

„Onlara, elçilerin geldiği şu şehir halkını misal

olarak anlat: Biz onlara iki elçi gönderdik. Onları yalanladılar. Biz de onları üçüncü biri ile destekledik. Dediler ki: Biz size gönderilen elçileriz. (Şehir sakinleri) dediler ki: Siz de bizim gibi insanlardan başka bir şey değilsiniz. Rahman bir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz. Elçiler dediler ki: Rabb'imiz bilir ki, biz size gönderilmiş elçileriz. Bizim üzerimize düşen açıkça tebliğdir.“ İşte ayetler böylece devam ediyor.

Ayetlerin tefsir ve tahlili:

1- Bir kere ayetler; Mekke sakinleri Ebu Cehiller ve kıyamete kadar gelecek olan müşrikler için, put ve putçular için verilen bir misaldir. Bu itibarla da sağlam kaynaklara istinad etmesi lazımdır. Yoksa isbatı mümkün olmayan hikâyelere değil. Çünkü, müşrikler kalkıp şem'un hikâyesinin delil ve kaynaklarını sorabilirler! Siz de ayette ve senedi sahih sünnet'te delil ve kaynak gösteremezseniz, çıkmaza girersiniz..

2- Sonradan gönderilen üçüncü elçinin ta'ziz ve takviye edildiği, yani aziz ve kuvvetli olduğu beyan buyrulmaktadır. İzzet, kuvvet ve şeref ise, hükümdarın batıl dinine uymakla ve putlarının önünde eğilmekle olmaz! Zira bu kabil davranışlar, insanı aziz değil, zelil yapar! Hele hele bu insan, bir Peygamber elçisi ise!..

O halde üçüncü zatın izzet ve şerefi, metanet ve galib gelişi konuşmasının kuvvet ve kudretinde, gösterdiği delil ve mucizelerindedir.

3- Resul'lerin hepsi bir ağızdan şöyle dediler:

„Bize düşen ancak açık tebliğdir.“ Hasir edatı bulunan bu cümleyi celile de gösteriyor ki, elçiler sadece söyleyeceklerini açık açık söylemişler ve tebliğlerini yapmışlardır. Yoksa şeyhlerin ve dervişlerin, „Şem'un“ hikâyesine dayanarak söyledikleri gibi, haysiyet ve şeref kırıcı melikin adet ve ibadetlerine uyup putlara tapmamışlardır!..

Binaenaleyh, şeyhlere ve dervişlere hâlisane tavsiyelerimiz şudur:

„Korkaklardan olmasınlar; kemalist rejimden korkduklarını gizlemek için „Denize düşen yılanı sarılır!“ kabilinden asılsız hikâyelere sarılmasınlar da Yasin, 17. ayetinde beyan buyrulduğu gibi, Kur'an ayetlerini ve Şeriat devletini açık, net ve kesin bir şekilde beyan etsinler, tebliğ etsinler de Kur'an kurslarındaki mâsum çocukların kanına girmesinler!..“

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6